

lett értékes munkát fejt ki a „Svetozar Marković” kultúregyesület élén, később pedig az ötvenes évek folyamán megalkítja és vezényli a Rádió Magyar Kórusát. Számos feladata mellett mindig sikerült időt találnia a hangversenyezésre is: Vajdaság-szerte gordonkasteket adott, zenekari koncerteken a gordonkairodalom ismert versenyműveinek magánzólámát tolmácsolta, tagja volt különféle újvidéki kamaragyűtteseknek, sőt ismeretterjesztő előadásokat tartott a Népegyetem szervezésében, s ezeken az előadásokon nemegyszer saját maga szólaltatja meg az elmondottakat szemléltető zeneműveket.

Sokoldalú munkásságával kiérdemelte az Aranykorszós Munkaérdemrendet, a Zeneművészek Szövetsége pedig Tóth Antalnak a Kiváló művész címet ítélte oda.

PANDI Oszkár

AZ ÚJVIDÉKI TELEVÍZIO MŰSZAKI FILMJÉNEK SIKERE. A műszaki filmek sorrendben tizedik belgrádi nemzetközi fesztiválján a Burány Márta, Guelmino János, Póth Imre és Ivan Obrenov készítette *A Tisza virágzása* című film, az Újvidéki Televízió produkciója bronzplakettet kapott. A film harmadik helyezése a 160 fesztiváli produkció között jelentős sikernek számít úgy készítőinek, mint az ország legfiatalabb stúdiójának, hiszen hasonló jellegű adásokat csak a közelmúltban kezdtek gyártani. A filmet egyébként Zentán forgatták, s mint címe is mondja, természeti jelenséget, a Tisza virágként ismert kérszerek életét mutatja be, már-már művészeti tökélyel. A film már októberi bemutatóskor is jó visszhangra talált. Ugyanezen a fesztiválon még egy újvidéki film részesült elismerésben. A Radomir Subonić forgatókönyve alapján készült *Szem* című film elismerő oklevelet kapott.

A BEZDÁNI PIONÍRFESTŐK ÚJABB SIKERE. Valószínűleg nem hírben, hanem legalább riportban kellene beszámolni a lapzártakor érkezett jelentésről, amikor arról szól, hogy a bezdáni Testvériség-Egység Általános Iskola Munkácsy Mihály nevét viselő pionír képzőművészeti csoport tagjai ismét, immár hetedszer nyerték el az országos gyenmek-képzőművészeti pályázaton az UNESCO díját. A pályázati témára — Hogyan képzelem el a jövőt háború nélkül — képzőművészeti alkotásokkal kellett válaszolni. Stainer Gyöngyi tanárnő kisdiákjai 1×2 méteres olajfestményeken adták meg válaszukat, s ezzel érdemelték ki az elismerést. Abban a reményben írjuk ide a díjazott bezdáni kifestők névsorát, hogy többükkel még találkozni fogunk. A csoport tagjai: Báló Beatrix, Drobiná Éva, Fejes Ilona, Gondos Szilvia, Halász Borbála, Horváth Szilvia, Jankovics Sarolta, Kanizsai Adrien, Kontra Ágnes és Mária, Magyar Csilla, Major Julianna, Németh Veronika, Szécsényi Ilona, Surján Kornélia, Skerlecz Natália és Jadranka Sladić. Folyóiratunk májusi számát a bezdáni diáklányok munkáival illusztráljuk majd.

URUGUAYI ALKOTÓK BEBŐRTÖNZÉSE. A *Magyar Szó* január 20-i száma közölte Hugo Achugar újságíró véleményét az uruguayi írók nehéz helyzetéről. Többek között elmondta, hogy „a katonai rezsim az írók magy részét bebörtönözte, akik pedig szabadon vannak, a kíméletlen cenzúra miatt nem tudnak érvényesülni”. Mások külföldre menekültek vagy teljesen elhallgattak.

Az antwerpeni Small Press nevű művészeti archívum által postázott röpcédula arról ad hírt, hogy 1977 szeptemberében Uruguayban bebörtönözték Clemente *Padint* és Jorge *Cara-*

ballót, Latin-Amerika két jeles költőjét. Padin és Caraballo nemcsak költők; munkáik elsősorban a levelezőművészet (Mail Art) révén váltak nemzetközileg ismertté. Itt kell megjegyeznem, hogy a dél-amerikai felszabadító mozgalom a művészi kifejezésnek ezt a formáját hivatalosan is harci eszközök közé iktatta.

Az utóbbi években többször váltottam postai üzenetet Padinnal és Ca-

raballóval. Elkötelezett alkotásaikat szinte kivétel nélkül az elnyomás elleni harc szelleme hatja át. Padin és Caraballo megmentésére a világ haladó művészei által támogatott mozgalom indult: „A nép és a költészet egyesítette őket — MENTSÜK MEG PADINT! MENTSÜK MEG CARABALLÓT!”

SZOMBATHY Bálint